

Pan Akkers Nieuws

een uitgave van
Wijkvereniging
Panakkers

Kiek in de buurt!
Ook een leuke kiek gemaakt?
panakkersnieuws@outlook.com

jaargang 1, nummer 6
augustus 2017

Johan Thomas: "Het gaat erom dat je de dingen doet die je leuk vindt."

Enig vermoeden dat er iets gaande was had Johan Thomas wel, maar het kwam toch als een grote verrassing dat hij uitgeroemd op het gala ter ere van het 75-jarig bestaan van de hockeyvereniging HCN een koninklijke onderscheiding kreeg uitgereikt.

Koninklijk onderscheiden

"Het gala werd gehouden op de Lissevoort, er waren zeker 350 mensen aanwezig. Burgemeester Houben reikte de onderscheiding uit." Johan vertelt het zichtbaar glunderend. "Het is toch fijn om op deze manier waardering te krijgen voor de dingen die ik gedaan heb voor de club," merkt hij aan het eind van het interview nog eens op. Maar wie is Johan Thomas en waarom kreeg hij deze onderscheiding?

"Ik kom niet uit Nuenen, ik ben geboren in Harderwijk, in 1944. Dat was natuurlijk een heel zware periode, extra zwaar vooral voor mijn moeder, want ze verloor mijn vader door de Razzia van Putten. De Duitsers hadden vanwege een actie van het verzet besloten tot een vergeldingsactie en toen werden een heleboel mannen uit Putten opgepakt en weggevoerd, ook mijn vader. Hij was helaas op het verkeerde moment op de verkeerde plaats, hij was gewoon met zijn zwager op de fiets op weg naar Amersfoort. Hij is nooit meer teruggekeerd."

Johan verhuisde na zijn studie werktuigbouwkunde in 1968 naar Eindhoven om voor Philips te gaan werken, aan de Boschdijk. "Ik heb altijd bij de afdeling gewerkt die lichtadviezen opstelde voor bedrijven. Ik gaf vooral adviezen over binnenverlichting, een ontzettend leuke baan. Licht is een heel bijzonder vak, ik heb het met veel plezier gedaan, tot mijn pensioen in 2007."

De overgang naar Brabant vond hij niet moeilijk, alhoewel hij wel duidelijk verschillen ziet tussen boven en onder de rivier. "Als er een klus kwam bij bijvoorbeeld een Amsterdams bedrijf, werd ik meestal op pad gestuurd. Ik was meer thuis in de gewoonten en de gedragingen van noorderlingen, je merkte dat dat toch wel verschil uitmaakte." In 1991 verhuisde de familie Thomas naar hun huidige huis in de Panakkers in Nuenen.

Johan was al veel langer lid van hockeyvereniging HC Nuenen aan de Lissevoort, namelijk al van 1978. "Ik wist toen nog helemaal niets van hockey en het leek me slim om eerst de scheidsrechtersopleiding te doen, dan snapte ik in ieder geval hoe het spelletje werkte. Dat heb ik dan ook gedaan."

Ik ben rond 1988 in het bestuur gekomen en heb me daar vooral met de portefeuille accommodatie beziggehouden. Sinds 1989 ben ik voorzitter van de accommodatiecommissie.

In 1989 had de club al twee kunstgrasvelden. We hebben in datzelfde jaar meteen een derde kunstgrasveld gerealiseerd. Dat was in die tijd heel bijzonder. In Nederland waren we de enige club met zoveel kunstgrasvelden. We hebben er overigens ook twee velden voor teruggegeven aan de gemeente. Dat is goed, omdat kunstgrasvelden intensiever bespeeld kunnen worden dan gewone velden.

Lees verder op pagina 2

inhoud

Koninklijk onderscheiden	1,2
Panakkers online	2
Van de redactie	2
Colofon	2
Interview met Ad Smits	2,3
Vacature	3
Frederikstraat	4
Omzien naar elkaar	5
Verslag bestuursvergadering	6
Buitenspeeldag	6
Jaaragenda	6

Bezoek ook 'ns panakkersnuenen.nl

Info over onze wijkvereniging vind je nu ook op

www.panakkersnuenen.nl

Onze website is een 'groeidocument', dat wil zeggen dat we ons best doen om actueel te blijven en dat op dit moment nog niet alle info van de diverse commissies beschikbaar is. Daar wordt aan gewerkt. Verschillende pagina's zijn, om redenen van privacy, alleen te bezoeken door in te loggen. Een paar eenvoudige stappen wijzen je de weg. Natuurlijk vind je er ook de nieuwsbrieven. Op de contactpagina op de site kun je opmerkingen of vragen over de website plaatsen. We zijn allen overtuigd van onze mooie woonplek, hier in de Panakkers. Nu hebben we ook, dankzij het werk van Jan-Hein Swartjes, een fraaie plek online!

Van de redactie

In de Panakkers doen we niet aan 'kommertijd'. Integendeel, deze PAN is gevulder dan ooit. Zo lezen we dat Johan Thomas al vele jaren intensief betrokken is bij hockeyvereniging HC Nuenen en dat hij die betrokkenheid beloond zag worden met een koninklijke onderscheiding. Verder zal niemand een glimlach kunnen onderdrukken bij het zien van de nostalgische Zündapp en het lezen over het enthousiasme van zijn eigenaar. Ook de wetenswaardigheden vanuit het bestuur, de vacature en de ervaringen met de Buurtspeeldag geven een levendig beeld van onze Panakkers, een sociale wijk, waar burenhulp wellicht in de toekomst een meer officiële status gaat krijgen. Vanaf het scherm kijkt Willem Frederik Karel ons tevreden aan. 'Zijn straat' mag er ook wezen in deze nieuwsbrief. De redactie wenst iedereen leesplezier en een mooie zomertijd.

Colofon

Redactie

Fred Gaasendam (hoofdredacteur)

Onno Boxma

Loes van Orsouw (vormgeving)

Uitgever

Wijkvereniging de Panakkers

Contact

panakkersnieuws@outlook.com

PAN wordt eens in de twee maanden verstuurd naar de emailadressen van geïnteresseerden in de wijk Panakkers van Nuenen.

Vervolg van pagina 1

Die zijn na vier keer spelen per weekend alweer op, met kunstgras kun je gewoon doorgaan. Ook qua onderhoud is kunstgras makkelijk, alleen moet je wel veel water sproeien voor een wedstrijd. Zo'n nat veld speelt beter, met name als het om slidings en dergelijke gaat." Rubberen korrels worden bij hockeyvelden niet gebruikt, dus de discussie die nu wordt gevoerd bij voetbalvelden vindt niet plaats bij hockey. De club heeft nu drie kunstgrasvelden. In 2005 is onder coördinatie van Johan een semi-waterveld aangelegd, en in 2015 een waterveld.

Behalve de aanleg van de kunstgrasvelden is onder leiding van Johan ook het huidige paviljoen in 1991 gebouwd. Ook de renovatie in 2014 heeft Johan geregeld. Ook heeft hij een actief aandeel gehad in de zogeheten kerntakendiscussie in 2002 tussen de gemeente en de vereniging. "Dat ging vooral over de verdeling van de verantwoordelijkheden tussen de gemeente en de vereniging. De vereniging huurt de accommodatie van de gemeente en de gemeente op haar beurt zorgt ervoor dat de accommodatie in een goede conditie blijft. We hebben frequent overleg met de gemeente over de conditie van alles op de accommodatie, behalve de gebouwen, want die zijn van de vereniging." Heeft hij naast werk en activiteiten voor de vereniging nog wel tijd gehad voor andere hobby's? "Het stikt de moord van de hobby's," aldus Johan. "Ik golf en tennis en twee keer per jaar ga ik skiën. Ik ga ook naar de thuiswedstrijden van PSV en ik begeleid iemand in een sociaal traject." Heel veel activiteiten dus. "Maar", zo besluit Johan het gesprek, "het gaat erom dat je de dingen doet die je leuk vindt; dat werk voor de hockeyvereniging doe ik gewoon graag."

Op zijn gemekske op een watergekoelde Zündapp

Als een jongen in de jaren zeventig de leeftijd van zestien jaar bereikte, wachtte hem een belangrijke keuze, als hij tenminste geld en goesting had om een brommer te gaan rijden. Welk merk moest het worden? Het was niet alleen een keuze op kwaliteit, maar ook leefstijl, want er was een stevige kampvorming: Zündapp, Kreidler, Puch, het was meteen een kwestie van kleur bekennen waar je bij wilde horen.

Wie Ad Smits uit de Willem Alexanderstraat nu de vraag naar het merk stelt, krijgt een onomwonden antwoord: "Zündapp. Ik ben een Zündapp-man."

Het bewijs staat in zijn garage: twee Zündapps, waarvan er een watergekoeld is, een zeldzaamheid.

Hij is een echte Brabander, geboren in Tongelre. De liefde voor brommers is bij hem begonnen toen zijn zoon, Rik Smits, avondenlang aan brommers sleutelde. "Dat vond ie leuker dan andere zaken. Hij wilde na zijn schoolopleiding automonteur worden, maar dat kwam er niet van, mede omdat hij zo lang is. Hij kreeg op de werkplaats een veel te kleine werkbank, daar kon hij zijn draai niet vinden." Gelukkig maar.

Lees verder op pagina 3

"Ik ben toch een echte Zündapp-man."

Vervolg van pagina 2

Zoon Rik ging uiteindelijk door op een ander pad en wie een beetje geïnteresseerd is in sport, weet meteen dat Rik Smits de waarschijnlijk meest succesvolle Nederlandse sportinternational ooit is geworden.

En het zou zomaar kunnen dat hij ook Nederlands langste sportman ooit is: twee meter vierentwintig. Vader Ad is ook niet de kleinste: twee meter. "De zoon van Rik is twee meter zeventien," vertelt Ad, "en mijn broer is twee meter negen.

Mijn eigen dochter is ook groot. Overigens heeft zij ook, net als Rik, een sportbeurs gekregen en heeft vier jaar in Oregon gebasketbald. Rik is begonnen bij Marist College in Poughkeepsie. Hij kreeg na een wedstrijd met het Nederlandse team in Dillingen opeens allemaal aanbiedingen, waaronder deze."

Sportieve kinderen dus. Ze aarden naar hun vader, want Ad is in zijn jonge jaren judoka geweest. Hij heeft meegedaan aan de Europese Kampioenschappen en hij wist het te schoppen tot de voorselectie van de voor de judosport gedenkwaardige Olympische Spelen in 1964, maar kon uiteindelijk niet mee naar Tokio.

Daarna is hij nog lang in de sportwereld werkzaam geweest. Naast zijn baan bij de Technische Bedrijven van Philips was hij namelijk ook lange tijd, in deeltijd, sportmasseur bij PSV. Ad begon daarmee in 1972, tijdens de periode dat Kees Rijvers trainer en Cees-Rein van den Hoogenband de clubarts was. Hij was masseur voor het tweede team van PSV. "s Ochtends werkte ik bij Philips en 's middags vertrok ik naar de Herdang."

De liefde voor de Zündapp is gebleven bij Ad, ook nu hij met pensioen is.

Overigens ook bij zoon Rik, alhoewel die lange tijd niet kon rijden op een bromfiets, omdat het risico te groot was dat hij een blessure zou krijgen, voor een topsporter niet handig. "Ik heb nu twee Zündapps, waarvan eentje watergekoeld. Dat exemplaar dateert uit 1973, had jarenlang stilgestaan, maar toen ik hem kreeg en voor het eerst startte, draaide de motor meteen. Dat vind ik het mooie aan Zündapps: ze zijn gewoon heel goed. Ik heb deze van Rik overgenomen, die had er op een gegeven moment zes.

Dat kwam omdat de zwaardere modellen van Zündapp wel in trek waren in Amerika, maar de lichte brommermodellen niet. Die bleven in Amerika dus over. De watergekoelde Zündapp zat nog in de doos toen ik hem kreeg." Behalve er op rijden en onderhouden restaureert Ad ook brommers. "Rik wilde een paar Italiaanse brommers invoeren, maar de Amerikaanse autoriteiten deden daar heel moeilijk over. Dus toen heb ik ze maar genomen en gerestaureerd. Erg leuk werk, niet alleen vanwege het sleutelen, maar ook vanwege de bezoeken aan beurzen, waar je onderdelen kan kopen. Daar ontmoet je gelijkgestemden met dezelfde hobby. Het is dan wel soms moeilijk om afstand te doen van zo'n bromfiets, je hebt er aardig wat werk in zitten. Maar als het geen Zündapps zijn, gaat het wel. Ik heb ooit een tijdje een Kreidler gehad, maar die heb ik weggedaan. Ik ben toch een echte Zündapp-man."

De Zündapps zijn overigens niet voor dagelijks gebruik, ze worden vooral gebruikt voor tourritten en evenementen. Ad is lid van de oldtimer brommervereniging 'Op Ons Gemekske' uit Mierlo. Elke eerste zondag van de maand wordt er een tour georganiseerd door de leden en die leidt naar leuke en interessante plaatsen in de omgeving. Dat kan een mooi, plaatselijk museum zijn, bijvoorbeeld het museum Terug in de Tijd in het Limburgse Horn. Daar vind je vele oude gebruiksvoorwerpen, waaronder, niet geheel toevallig, veel oude bromfietsen. Maar ook worden andere bromfietsverenigingen bezocht, bijvoorbeeld De Bromvliegers in Veghel. Soms gaat de tocht gewoon naar een leuke attractie, zoals een forellenkwekerij in België. In oktober vinden de laatste ritjes plaats, dan gaan de bromfietsen weer de garage in. De vereniging gaat wat betreft veiligheid niet over een nacht ijs. "Elk jaar worden de bromfietsen door de pastoor in Mierlo gezegend", aldus Ad. "Daarvoor loopt het hele dorp uit." Dus niet alleen een watergekoelde, maar ook een gezegende Zündapp.

Het rijden op een oude bromfiets in het huidige verkeer heeft zo zijn beperkingen, merkt Ad op. "Je wordt soms toch een beetje gezien als een verkeersremmer. Zo'n bromfiets heeft toch een beperkt vermogen, terwijl je tegenwoordig wel tussen de auto's op de weg moet rijden, dat is soms wel lastig. En in sommige steden, zoals Amsterdam en Utrecht, mag je al niet meer komen, want je wordt beschouwd als een vervuilende scooter."

Benzine tanken is er ook niet zomaar bij. Vroeger hadden benzinestations voor bromfietsen altijd een aparte tankplaats, waar mengsmering werd aangeboden voor brommers. "Ik haal nu gewoon ongelood 95 bij het tankstation en meng het zelf aan met olie, dan weet ik zeker dat het goed is. Hier en daar wordt nog wel mengsmering aangeboden, maar dan weet niemand wat de verhouding is, dus dat risico neem ik liever niet." Het zijn kleine ongemakjes van een plezierige hobby, zoveel is wel duidelijk. Tot slot van het interview lopen we naar de garage, waar de twee Zündapps piekfijn onderhouden staan te glimmen. En voelen we ons weer even jongetjes van zestien.

Vacature

Ons bestuurslid en secretaris Eefje van Gastel zal over enige maanden haar bestuurslidmaatschap beëindigen. Dit betekent dat wij nu op zoek gaan naar een nieuwe vertegenwoordiger uit de Willem Alexanderstraat en bovendien zijn we op zoek naar een nieuwe secretaris. Uiteraard is een combinatie van deze twee functies weer mogelijk, maar niet noodzakelijk. Bent u geïnteresseerd om ons enthousiaste team te komen versterken? Stuur ons een mailtje of bel even en we zijn gaarne bereid inlichtingen te geven over de inhoud en het tijdsbeslag voor beide vacatures.

Van de prins geen kwaad

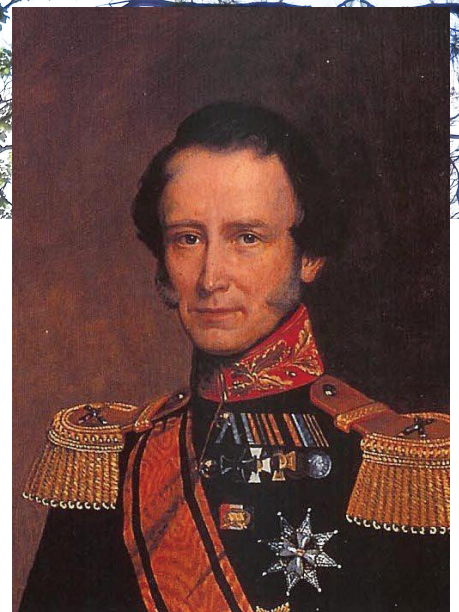
Als kind groeide ik op in de Van Neckstraat. De gemeente Den Haag was educatief ingesteld, dus het straatnaambordje vermeldde dat hij schepen was in de zestiende eeuw. Mijn vriendjes Ian en Fobian (ik verzin deze namen niet) woonden in de zeeheldenbuurt, dus ik was eerst jaloers dat ik met een schip werd afgescheept. Maar al gauw leerden mijn ouders me dat een schepen een soort wethouder was en dat Van Neck zijn naambordje waarschijnlijk meer verdiende dan zeerover Piet Hein.

In de Panakkers zijn de straatnaamborden kaal. Nu kan ik me voorstellen dat de meeste bewoners van de Willem Alexanderstraat wel weten om wie het gaat (iedereen kijkt wel eens naar Lucky tv). Maar gisteren nam ik de bocht onze Frederikstraat in, en toen vroeg mijn vrouw plotseling: "Wie was Frederik?" Het woordje 'was' deed mij een moment vrezen dat ik de bocht weer eens wat te krap had aangesneden, maar dat bleek mee te vallen. Toch deed de vraag me met de mond vol tanden staan (op mijn leeftijd is dat overigens begerenswaardig); ik had geen idee wat het goede antwoord op de vraag was. Op zich is dat niet ongewoon bij ons thuis; mijn vrouw stelt wel vaker een vraag waarop ik het antwoord niet weet. Zo vroeg ze vanmorgen: "Waar is de afwasborstel gebleven?" Hoe zou ik dat in hemelsnaam moeten weten? Ik ben in huis wel de laatste aan wie de afwasborstel zijn reisplannen meedeelt! Maar ik dwaal af, terug naar de Frederikstraat.

Het feit dat we in een wijk wonen met de Constantijnstraat, de Johan Frisostraat en de Willem Alexanderstraat doet vermoeden dat Frederik een prins was. Ik zou natuurlijk bij de gemeente kunnen gaan informeren, maar dat is zo saai, en misschien niet erg kansrijk. Leuker is, te fantaseren. Het zou me niets verbazen als het eigenlijk Fred & Erikstraat had moeten heten; maar ja, de gemeente had geen geld voor langere straatnaambordjes. Fred & Erik vormden toch ooit een komisch duo in een jeugdserie? Maar toen Fred zich schuldig bleek te hebben gemaakt aan financiële malversaties, besloot de gemeente er maar geen Erikstraat van te maken maar Frederikstraat? Toch moest de gemeente er dan wel een Frederik, liefst prins, bij zoeken.

Maar welke Frederik? Die naam komt veel voor in hoge kringen. De betekenis is dan ook 'machtige beschermer', samentrekking van frede (vrede, bescherming) en rik (machtig). Om te onderzoeken welke Frederik de beste kandidaat voor onze straat is, pakte ik *Geïllustreerde Vaderlandse Geschiedenis* van P. Louwerse, een kloek boek dat Sinterklaas op 5 december 1960 met grote moeite door onze schoorsteen had weten te wurmen. Die moeite betaalde zich nu uit. De index van het boek vermeldt tien Frederikken, te beginnen met Keizer Frederik I uit de twaalfde eeuw. Sommigen van hen kun je maar beter niet als buurman hebben, maar dat geldt wel voor Prins Frederik van Oranje-Nassau, die leefde van 1797 tot 1881, zoon van Koning Willem I. Hij richtte o.a. de KMA (Koninklijke Militaire Academie) te Breda op, en speelde een belangrijke rol bij de pogingen, de Belgische Opstand van 1830 te bedwingen. Hij was wijs en alom geliefd, en was de langstlevende Oranje tot koningin Juliana dat record verbrak. Omdat we van deze prins geen kwaad weten lijkt het mij goed bij deze te besluiten, dat hij de naamgever van onze mooie straat is. Maar als iemand het juiste verhaal weet - misschien is er wel een verband met Sophia uit de Sophiastraat - dan hoop ik dat die persoon in het volgende PanakkersNieuws daarover wil schrijven!

Onno Boxma

Naschrift.

Nadat ik dit verhaal aan de redactie van het PanakkersNieuws had gestuurd begon het angstige wachten. Zelfs Arnon Grunberg en Adriaan van Dis hebben nog nooit een verhaal in dit beroemde orgaan gepubliceerd gekregen. Zou het mij wel lukken? Eindelijk kwam het verlossende bericht. Gauw belde ik mijn oma. Ze hoorde het direct aan de snik in mijn stem. "Jongen, nee toch, het PanakkersNieuws? Is het echt waar?"

Helaas...eendag later maakte een ijverige buur het gehele verhaal overbodig (fijn, zo'n buur!), door me het boek *De straatnamen van Nuenen, Gerwen en Nederwetten* van Roland van Pareren te lenen, een uitgave van *Heemkundekring De Drijehornick*.

Pagina 60 vermeldt:

Frederikstraat:

Vastgesteld bij raadsbesluit van 2 oktober 1969.

Willem Frederik Karel (1797-1881), prins der Nederlanden, zoon van koning Willem I.

Discussie gesloten, maar ik had wel de goede prins te pakken!

Omzien naar elkaar – over burenhulp

Wat is burenhulp?

In verschillende wijken van Nuenen organiseert de wijkvereniging een of andere vorm van burenhulp. Men kan dan denken aan: een keer een boodschap doen, helpen bij klusjes in of rond het huis, een keer de hond uitlaten, enzovoort. Het gaat om concrete hulp die vaak een of enkele keren gegeven wordt, bv. tijdens ziekte. Burenhulp vindt meestal plaats in een afgebakende periode en betreft voor de hand liggende activiteiten. Burenhulp geeft bewoners een thuisgevoel in hun eigen wijk. Dat geldt zowel voor de ontvangers maar vooral ook voor hen die zich inzetten voor hun medemens.

Organisatie loopt via twee sporen

Globaal bestaan er twee vormen van de organisatie van burenhulp: via het aanbod of via een vraag aan de vereniging. Als men burenhulp via het aanbod organiseert dan maak je als hulpgever jezelf bekend als degene die wel eens burenhulp wil verrichten. Veel mensen zeggen: als ik toch boodschappen doe, kan ik die ook meebrengen voor iemand in de straat. In een folder of op de website kan degene die een vraag heeft zelf bekijken wie men kan bellen of mailen om die boodschappen mee te brengen. Men neemt dan zelf contact op en spreekt af wat er gaat gebeuren. De wijkvereniging heeft daar geen bemoeienis mee.

Bij de andere vorm van burenhulp wordt gebruik gemaakt van een centraal meldpunt. Als iemand een vraag heeft legt hij deze neer bij het centrale punt dat via de telefoon of mail te bereiken is. Dagelijks kijkt iemand van de wijkvereniging of er vragen zijn binnengekomen en men zoekt uit degenen die zich aangemeld hebben, een geschikte kandidaat voor de gevraagde burenhulp. In deze vorm heeft de wijkvereniging een duidelijke rol.

Beide vormen kennen voor- en nadelen

Als mensen zichzelf aanbieden in een folder of website en degene die burenhulp wil hen direct kan bellen of mailen dan verloopt het contact direct.

Dat is een groot voordeel. Nadeel is dat degene die hulp wil geven lastiger kan weigeren als het op dat moment niet goed uitkomt. Als men de organisatie via een centraal telefoonnummer of mailadres laat verlopen bestaat dat bezwaar niet. Deze manier werkt meer anoniem. Een nadeel is wel dat er een stevige organisatie nodig is want elke dag moet de mail en het centrale telefoonnummer gecheckt worden.

Netwerken

In onze wijk bestaat al een netwerk van ouders met jonge kinderen die via de WhatsApp elkaar een vraag kunnen stellen over oppassen. Dat is makkelijk als ineens een oppas nodig is. Dat netwerk is mede op initiatief van de wijkvereniging ontstaan maar organiseert zichzelf. Men kan zich voorstellen dat ook rond vragen van mantelzorg een klein netwerk kan ontstaan. Er zijn computerprogramma's ontwikkeld waarop je heel makkelijk kunt aangeven op welke dag en uur jij als mantelzorger kunt functioneren. Degene die zorg nodig heeft kan zelf – of iemand uit diens naaste omgeving – in de gaten houden of alle momenten dat mantelzorg nodig is, ook ingevuld worden.

Plannen van de wijkvereniging Panakkers

Onze wijkvereniging wil die uitgebreide vorm van burenhulp die een netwerk vraagt nog niet zelf gaan organiseren. Het is prachtig dat er al zo'n netwerk bestaat rond de oppas. We willen eerst een inventarisatie maken van het mogelijke aanbod van burenhulp. Wat kunt u en wilt u doen voor een ander? We vragen u onderstaande vragenlijst in te vullen en daarbij ook aan te geven of uw aanbod in een folder en op de website vermeld mag worden of alleen bekend mag zijn bij de wijkvereniging.

We kijken uit naar uw reactie op de vragenlijst.

U kunt het document uitprinten en deponeren in de brievenbus van ondertekende (Sophiastraat 1) of u kunt het ingevulde document scannen en mailen naar: wijkverenigingpanakkers@gmail.com

Namens de Wijkvereniging Panakkers,
Jos Deckers, Sophiastraat 1, tel.: 284 5855

VRAGENLIJST

Naam:

Adres:

Telefoon: vast:

mobiel:

Email:

Voor welke vorm van burenhulp mag men een beroep op u doen? *

- boodschappen
- kleine karweitjes in huis
- kleine karweitjes in de tuin
- buiten zetten van de afvalcontainers
- hond uitlaten
- anders: _____

Wilt u vermeld staan met uw aanbod van activiteit(en) in een folder? Ja / nee *

Mogen daarbij uw adresgegevens vermeld worden en zo ja welke?

Alleen adres, alleen telefoon, alleen mail, adres en telefoon of alle gegevens? *

Wilt u vermeld staan met uw aanbod van activiteit(en) op de website? Ja / nee *

Mogen daarbij uw adresgegevens vermeld worden en zo ja welke?

Alleen adres, alleen telefoon, alleen mail, adres en telefoon of alle gegevens? *

* Doorhalen wat niet van toepassing is.

Uit de wijkvergadering van 24 juli

1. Nieuwsbrief: We krijgen alleen maar complimenten dus we blijven hiermee doorgaan.
2. De statuten worden op de website geplaatst.
3. We kunnen de Social app wat meer gaan gebruiken voor promotie van, bijvoorbeeld, de burendag, straatspeeldag, etc.
4. De burendag vindt plaats op 23-9-2017. We hanteren dezelfde opzet als vorig jaar.
5. De straatspeeldag was een daverend succes! Volgend jaar organiseren we dit zeker weer. De straatspeeldag vindt dan plaats op 13-6-2018. Je kunt je als wijk aanmelden bij Jantje Beton of Oranjefonds. De doelgroep is lagere school.
6. Ben gaat de ondertekening van de overeenkomst 'groenbeheer' bij de gemeente voorbereiden. Hij zal samen met Ad gaan ondertekenen. Yolanda en Rob Gillebert zijn contactpersonen voor het Groenbeheer in de Sophiastraat.
7. Jos heeft een duidelijk stuk geschreven over zijn idee en voorstel voor de burenhulp. Welke vorm van burenhulp het uiteindelijk gaat worden hoopt Jos uit de enquête, die als bijlage bij de nieuwsbrief wordt verstuurd, te halen.
8. Eefje kan per november 2017 geen actieve rol meer spelen in het bestuur/als secretaris. De vacature die ontstaat zal in de nieuwsbrief worden opgenomen.
9. Begin oktober wordt de communicatie omtrent de ALV verstuurd.
Er zijn bordjes "let op whats app buurtpreventie" signaleerd.
Jan geeft aan dat de website deze maand live kan gaan.
De volgende vergadering is op 4 september a.s.

De Buitenspeeldag, samen spelen en gezelligheid!

Woensdagmiddag 14 juni vond onze eerste Buitenspeeldag plaats!

Landelijk gezien bestaat de Buitenspeeldag al jaren, maar in Nuenen wordt er maar weinig aangedaan. Een goeie reden om als wijkvereniging iets voor onze kinderen te organiseren.

Een vergunning werd aangevraagd, een springkussen gehuurd en via een lieve buurtbewoner kregen we ook nog een volle emmer stoepkrijt. Toen er heel mooi weer werd voorspeld zijn ook nog de nodige waterballonnen ingeslagen. En wat zat het weer mee!

Op een stralende woensdagmiddag kwamen de eerste kindjes kijken wat er te doen was.

Al snel was het springkussen te klein en werd er lekker met waterballonnen gespeeld. Doordat de Sophiastraat was afgezet voor verkeer, kon er ook lekker op straat met de fiets, skelter en step worden gereden en heerlijk met een bal worden gespeeld.

Met het stoepkrijt is, mede dankzij wat ouders, een mooie creatie gemaakt.

Doordat er door een lieve buur de tuinslang ter beschikking werd gesteld, eindigde de middag in een waar waterballet. Hopelijk komen er volgend jaar nog meer kindjes spelen!

Jaaragenda 2017

September

04-9-2017 Vergadering Panakkers

23-9-2017 Burendag

Oktober

06-10-2017 Sluitingsdatum kopij

15-10-2017 PanAkkersNieuws 7

19-10-2017 Vergadering Panakkers

November

13-11-2017 ALV

27-11-2017 Vergadering Panakkers

December

18-12-2017 Vergadering Panakkers

Jaaragenda 2018

Juni

13-6-2018 Straatspeeldag

Heeft u informatie die voor de wijkvereniging van belang is?

Heeft u ideeën of leuke aanvullingen voor deze nieuwsbrief? Hebben wij soms iets gemist?
panakkersnieuws@outlook.com
Sluitingsdatum kopij: 06-10-2017